

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 2rac-58/17

ÎN C H E I E R E

09 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului, Întreprinderea Individuală „Burzacovschi Cristina”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată) împotriva Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 17 noiembrie 2014, Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată) (în continuare – ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului (în continuare – SA „Termocom”) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza contractului de furnizare a energiei electrice nr.40200000048 din 25 octombrie 2011, a furnizat energie electrică pîrîtului la locul de consum nr. 2256502, iar ultimul s-a obligat să achite în termen plata pentru energia electrică facturată.

Afirmă că, pîrîtul nu și-a onorat obligațiile asumate și a achitat parțial factura pentru consumul energiei electrice nr. 2256502139 din 09 decembrie 2011, acumulînd datoria în sumă de 11486,16 lei.

Menționează că, pîrîtul a semnat actul nr.914 din 31 octombrie 2011 și anexa nr.1 la acesta, prin care recunoaște suma datorată.

Susține că, la data de 14 ianuarie 2014 a expediat în adresa pîrîtului reclamația nr.05-01/14r-uf privind achitarea datoriei, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul SA „Termocom” a datoriei în sumă de 12052,66 de lei: dintre care 11486,16 lei pentru energia electrică și 566,50 de lei – penalitatea de întârziere, precum și încasarea taxei de stat în mărime de 361,57 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la SA „Termocom”, în procedura falimentului în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL datoria în sumă de 11486,16 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat 361,58 de lei, iar în total suma ce urmează a fi încasată constituie 11847,74 de lei. În rest, pretențiile din cererea de chemare în judecată privind încasarea penalităților s-au respins ca fiind neîntemeiate.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, pîrîtul nu și-a îndeplinit obligațiile asumate și a achitat parțial factura pentru consumul de energie electrică nr.2256502139 din 09 decembrie 2011 cu valoarea în sumă de 53458,04 lei, acumulînd o datorie în sumă de 11486,16 lei.

La fel, prima instanță a mai reținut că, pîrîtul a semnat actul nr.914 din 31 octombrie 2011 și anexa nr.1 la acesta, prin care recunoaște această sumă.

Prima instanță a conchis că, a fost inițiată procedura falimentului cu valorificarea și lichidarea masei debitoare a SA „Termocom” și cu dizolvarea debitorului, și avînd în vedere faptul că procedura planului este parte integrantă a procesului de insolvabilitate în sine, nu pot fi calculate penalități și dobînzii de întârziere pe durata procedurii planului și procedurii falimentului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de SA „Termocom” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 mai 2016.

La data de 23 decembrie 2016, lichidatorul SA „Termocom”, ÎI „Burzacovschi Cristina” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat aceleași motivele de fapt ca și în cererea de apel, menționînd că instanțele inferioare au apreciat eronat probele prezentate și nu au elucidat circumstanțele importante ale pricinii.

Consideră că, la materialele cauzei nu există reclamația nr.05-01/14r-uf din 14 ianuarie 2014 și avizul de recepție semnat de debitor, fapt ce adeverește că nu a fost respectată procedura de soluționare prealabilă a litigiului, încălcîndu-se dispozițiile art.167 alin.(1) lit.d) din Codul de procedură civilă.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece decizia recurată datează cu 27 octombrie 2016 (f.d.115-120), iar cererea de recurs a fost expediată la data de 23 decembrie 2016 (f.d.126), prin urmare calea de atac se consideră ca fiind exercitată în termen.

Alegațiile reprezentantului recurentului din cererea de recurs precum că, la materialele cauzei nu există reclamația nr.05-01/14r-uf din 14 ianuarie 2014 și avizul de recepție semnat de debitor, fapt ce adevărește că nu a fost respectată procedura de soluționare prealabilă a litigiului, încălcându-se dispozițiile art.167

alin.(1) lit.d) din Codul de procedură civilă, nu pot fi reținute, or reclamația nr.05-01/14r-uf din 14 ianuarie 2014 (f.d.14) a fost recepționată de SA „Termocom” la data de 28 ianuarie 2014, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție MD2001472824 (f.d.15). Prin urmare, procedura de soluționare prealabilă a litigiului a fost respectată.

Completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în cererea de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept și constituie o apreciere a probelor efectuată de recurent, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au constatat circumstanțele importante ale pricinii, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului, Întreprinderea Individuală „Burzacovschi Cristina”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Termocom”, în procedura falimentului, Întreprinderea Individuală „Burzacovschi Cristina”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță